

[Peter Nielsen.]

ud fra forkerte teser. Det upolitiske Kristeligt Dagblad har for nylig spurgt tre national-økonomiske professorer, om vi har en sådan krise, og det har de alle svaret nej til. Jeg nævner blot dette, for at arbejdet i folketinget ikke skal ske ud fra forkerte forudsætninger. Vi har problemer her i Danmark; det skal der ikke lægges skjul på, men de er ikke værre, end de kan løses, hvis den fornødne vilje er til stede.

Der er nu fra regeringen kommet et oplæg til folketinget, der viser, at man har forstået den nye tid, at vi skal til at tænke i nye baner, at vi skal lovgive for det moderne velstandssamfund. Der er af statsministeren i åbningstalen givet et oplæg hertil. Selvfølgelig anser oppositionen og dens presse det for sin opgave foreløbig at negligere et sådant oplæg. Vi har fået at vide, at talen var indholdsløs, og at man gik på harefod og i listesko — en helt ny sproglig og zoologisk nydannelse. Men ellers var tonen den samme som i alle andre år, og alligevel kom der jo i disse år lovgivningsarbejde ud af det, selv om folketinget ofte foretrak halve løsninger eller udskød flere problemer.

Til en afveksling har man nu ment, at det var unødvendigt for folketinget at have læseferie, medmindre man ville læse kriminalromaner, men den læsning, man fik med hjem den 6. oktober, havde dog nok virket mere spændende og interessant. Hvordan man har bedømt det, kan man måske se af et lille eksempel hentet fra Berlingske Aftenavis side 2 fra den 6. oktober, hvor man under overskriften „Hvor er det kedeligt“ fortæller, at Krag ikke gav os noget at læse på. Der er ganske vist fremsat en del lovforslag, men det er gentagelser fra foråret, så dem har der været 4 måneder til at læse på. På bladets side 3, nøjagtig lige over for, kan man så læse, at folketinget er udsat for en byge af lovforslag, „38 lovforslag i dag“ stod der som overskrift.

Selv om der er genfremstillinger, så har der dog været grund til at repetere. Mermomsforslaget mener nogle partier man ikke har færdigstuderet, og man har i øvrigt fået en 224 sider lang beretning fra udvalget som supplerende læsning. Kildeskatteforslaget er blot udsat for de sædvanlige stereotype angreb, så det er måske også et nøjere stu-

dium værd for visse folketingsmedlemmer. Men hvorvidt læseferien skal være længere eller kortere, kan jo altid diskuteres. Der er i hvert fald arbejdsstof nok for folketinget at tage fat på. Man må så håbe, at vi kan tage fat på det på en smidig og moderne måde.

Administrationen her i landet trænger ligesom folketinget til en modernisering. De grundlæggende principper i denne administration stammer jo fra enevældens dage, og de duer ikke i vor moderne tid. Hvad koster bl. a. ikke alene kancellisproget at skrive og læse? Det er ikke en anke mod dem, der skal skrive det — de er blot undergivet systemet — og det svar eller forsvar, vi nylig hørte for kancellistilen i musikradioen, kan vel næppe være det sidste ord i denne sag. Jeg hilser med glæde, at et udvalg under forhenværende statsminister Kampmanns ledelse nu søger at modernisere vor administration og dermed forhåbentlig også sproget. Jeg tror, man rundt i landet venter sig en del af en sådan rationalisering, navnlig hvis den sker sammen med en decentralisering. Disse to ting kan godt forenes — ja, endog supplere hinanden.

Regeringen har nu altså med åbningstale og foreløbig 38 lovforslag lagt op til denne samling og gjort det på en måde, der er perspektiv i for fremtiden, uanset hvad oppositionen måske senere på dagen føler sig forpligtet til at sige. Så er spørgsmålet, om vi her i dette høje ting kan leve op til det. Valget i 1964 gav ikke nogen politisk klarering, og en mindretalsregering blev resultatet. Det betyder, at der nu mere end nogen sinde må kaldes på samarbejdsviljen i folketinget, og det må nu i den kommende tid vise sig, om et sådant samarbejde kan etableres, eller folketinget bliver uarbejdsdygtigt.

Nogle har måske håb om det sidste, så et valg kan blive resultatet, men ville et valg nu løse noget problem? Vi kan vel ikke slide på folkestyret ved at lave årlige valg i Danmark, især da et sådant valg ikke kan give nogen større forskydning. Hertil er danske vælgere for stabile. Venstre, de konservative og de uafhængige har i dag 77 medlemmer af det høje ting og skal altså erobre 12 mandater for at have flertal; selv den største optimist inden for disse partier tør vel næppe håbe dette.